

privilegerede Valgret til Landstinget. Om nogle Aar ville de Herrer jo ogsaa have Flertal i Landstinget, det er jo let at forudse, Døden vil skaffe dem dette Flertal; men Kampen mod Landstinget og den privilegerede Valgret vil blive fortsat, dog saaledes, at medens det i tidligere Tid var hele Landbefolkningen, der rejste sig mod Landstinget, og kun en Opposition indenfor Byernes Befolkning, kun et Mindretal, der efterhaanden voksede op til Flertal, vil det aabenbart nu i den kommende Tid blive hele Bybefolkningen, der rejser sig mod Landstinget, mod det erkeagrariske Landsting, mod det Landsting, der i dobbelt Forstand er en Karikatur paa folkeligt Selvstyre og almindelig Valgret. En Del af det gamle Højre vil nu begynde at forstaa, at dette Landsting i Virkeligheden er en Fjende ikke blot af Demokratiet, men ogsaa af hele Bybefolkningen, og derfor enten gaa i Kamp mod dette Landsting eller i alt Fald, som en Del af Højre gjorde forleden Dag, stille sig neutralt. De mest fremsynede af Højre begynde allerede at skrive Forfatningsrevision paa deres Program, i samme Øjeblik Flertallet stryger det gamle Program af 1872 om en Forfatningsrevision i 5. Juni-Grundlovens Aand. Det Program er strøget, den Fane er sænket, de kunne ikke mere tage den Kamp op efter Afstemningen i Torsdags, efter det ærede Medlem fra Løvels (Anders Nielsen) Ord, at denne Ordning vil blive staaende i en Menneskealder. Naar de for en Menneskealder afskære sig fra at bekæmpe den privilegerede Valgret til Aamtsraadene, kunne de heller ikke i denne Menneskealder kæmpe imod den privilegerede Valgret til Landstinget, den Ting er soleklar.

Vi Socialdemokrater stemme altsaa imod Forslaget, imod den privilegerede Valgret, imod det Forlig, der her foreligger, i en Situation, hvor Sejren kunde vindes. Vi stemme derimod som en klar Protest fra vor Side imod alt, hvori der er privilegeret Valgret, og i denne Protestafstemning ligger Udgangspunktet for en fortsat energisk Kamp for den privilegerede Valgrets Udsløttelse, en fortsat energisk Kamp for Gennemførelsen af det stolte Ord, som det ærede Medlem fra Løvel har udtalt saa mange Gange, som han nu har sluppet, men som vi stadig holde højt og kæmpe videre for: Skellet skal slettes, det skal ikke flyttes.

Anders Nielsen: Vi ile nu hen imod Afstemningen over denne den vigtigste Sag,

der har ligget for de allerfleste af os, der her ere til Stede. Da Forslaget til Lov om kommunale Valg var til første Behandling den 24. November 1903, hilstes det af Venstre-reformpartiets Ordfører ved denne Lejlighed, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), med følgende Indledningsord: „Det foreliggende Forslag er i og for sig saa stort og frisindet, at det ikke behøver nogen som helst anbefaling. Jeg føler mig overbevist om, at naar jeg i Dag bringer den højtærede Regering og særlig den højtærede Indenrigsminister min Tak, fordi Regeringen har fremsat dette Lovforslag, er det en Tak, der vil faa Tilslutning ude hos det langt overvejende Flertal af den danske Befolkning, der gennem dette Lovforslag bliver sat i Stand til at udøve mere Ret og Indflydelse end efter de bestaaende Love.“ Han føjede senere til, at der kunde maaske være nogle, der kunde gøre en lille Indvending her eller der, men han vilde anbefale Sagen, som den laa for. Han vilde ikke foreslaa Udvalg, men paa den anden Side heller ikke modsætte sig Udvalg, hvis det blev foreslaaet fra anden Side. Han udtalte endelig henimod Slutningen af sin Tale: „Jeg siger, at dette Forslag er saa godt, saa stort, saa frisindet og retfærdigt, saa fuldt ud i Overensstemmelse med Venstres Krav op igennem Aarene, at vi ønske kun dette Lovforslag en snarlig Gennemførelse.“

Fra Socialdemokratiets Side talte det ærede Medlem for Københavns 9ende Valgkreds (Hørdum). Dette ærede Medlem talte ikke slet saa varmt, men han erklærede dog, at om Forslaget end kunde have gaaet videre, vilde de Herrer Socialdemokrater stemme for det, som det forelaa. Han maatte meget anbefale Sagens Gennemførelse, erklærede han. Jeg ved ikke, sagde han, om mit Parti vil stille Ændringsforslag; det er vel ikke nødvendigt; jeg har nu her fremstillet mit principielle Syn i al Almindelighed; vi ønske ikke ved at stille Forslag i mindste Maade at paa-drage os Skin af at forhale Sagens Gennemførelse. Og dermed anbefalede han Forslaget paa det bedste.

Se, det var Begyndelsen af denne Sags Behandling. Nu staa vi, som sagt, ved Afslutningen, og Afslutningen er saadan, at jeg uimodsaagt her i dette Ting har hævdet og uimodsaagt fremdeles vil hævde, at Forslaget, som det foreligger her, Forslaget af 1908, i principiel Henseende bærer Prisen fremfor Forslaget af 1903. Det er sagt, og det staaer uimodsaagt